

บทที่ 4

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัญหาด้านวินัยและสภาพแวดล้อมของนักเรียน อาชีวศึกษาในจังหวัดขอนแก่น ตามตัวแปรเพศ ระดับการศึกษา และระดับชั้นปี

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์เพื่อแทนความหมายต่างๆ ในการวิเคราะห์ข้อมูล และในการแปลผล ข้อมูลดังนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด
n	แทน	จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยเลขคณิต
SD	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติที่ (t-test)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ใน F-Distribution
P	แทน	ความน่าจะเป็น
R	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณยกกำลังสอง
S.E.B.	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์
S.E.est	แทน	ความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์
a	แทน	ค่าคงที่ของตัวพยากรณ์ซึ่งพยากรณ์ในรูปของคะแนนดิบ
β	แทน	สัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ ซึ่งพยากรณ์ในรูปของคะแนนมาตรฐาน
B	แทน	สัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ ซึ่งพยากรณ์ในรูปของคะแนนดิบ
X_1	แทน	สภาพแวดล้อมทางสังคม
X_2	แทน	สภาพแวดล้อมทางครอบครัว

ตอนที่ 1 ประมวลผลนับจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างนักเรียน จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา และระดับชั้นปี

กลุ่มตัวอย่าง	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ระดับการศึกษา						
บวช.	365	38.8	281	29.9	646	68.7
บวส.	181	19.2	114	12.1	295	31.3
ระดับชั้นปี						
บวช. 1	144	15.3	105	11.2	249	26.5
บวช. 2	114	12.1	90	9.6	204	21.7
บวช. 3	107	11.4	86	9.1	193	20.5
บวส. 1	100	10.6	64	6.8	164	17.4
บวส. 2	81	8.6	50	5.3	131	13.9

จากตารางที่ 5 นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 941 คน จำแนกเป็นเพศชาย 546 คน เพศหญิง จำนวน 395 คน ซึ่งแสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่เข้ามาเรียนสายอาชีพ เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง ร้อยละ 16 และเป็นนักเรียนที่เรียนในระดับ บวช. มากกว่านักเรียนที่เรียนในระดับบวส. จำนวน 351 คน

X ₃	แทน	สภาพแวดล้อมทางโรงเรียน
*	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2 ผลการวิจัย

ในการวิเคราะห์ผลการวิจัย เพื่อศึกษาปัญหาด้านวินัยและสภาพแวดล้อมของนักเรียน อาชีวศึกษาในจังหวัดขอนแก่น ได้แบ่งการวิเคราะห์ผลการวิจัยออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ประมวลผลนับจำนวนกลุ่มตัวอย่างและค่าร้อยละจำแนกตาม เพศ ระดับการศึกษาและระดับชั้นปี

ตอนที่ 2 ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนรายข้อ คะแนนรายด้านและคะแนนรวมของปัญหาด้านวินัยและสภาพแวดล้อมของนักเรียน

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยรายด้านและคะแนนรวมของปัญหาด้านวินัยและสภาพแวดล้อมตามตัวแปรเพศ ระดับการศึกษา และระดับชั้นปี

ตอนที่ 4 หาความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาด้านวินัย และสภาพแวดล้อมของนักเรียนเป็นรายด้านและโดยรวม

ตอนที่ 5 สร้างสมการในการพยากรณ์ปัญหาด้านวินัยของนักเรียน

ตอนที่ 2 ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนรายข้อ คะแนนรายด้าน และคะแนนรวมของปัญหาด้านวินัย และสภาพแวดล้อมของนักเรียน

ตารางที่ 6 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาด้านวินัย ด้านการเรียน ความประพฤติ และด้านการแต่งกาย และรวมทุกด้าน

ปัญหาด้านวินัย	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับปัญหาด้านวินัย
ด้านการเรียน	2.07	0.58	น้อย
ด้านความประพฤติ	1.66	0.51	น้อย
ด้านการแต่งกาย	1.71	0.73	น้อย
รวม	1.81	0.51	น้อย

จากตารางที่ 6 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน ปรากฏว่า นักเรียนอาชีวศึกษา ในจังหวัดขอนแก่นมีปัญหาด้านวินัย ด้านการเรียน ด้านความประพฤติ และด้านการแต่งกาย และโดยรวมอยู่ในระดับน้อย โดยนักเรียนมีปัญหาทางวินัยด้านการเรียน มากกว่าทุกด้าน

ตารางที่ 7 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาด้านวินัย ด้านการเรียน
ของนักเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัดขอนแก่น จำแนกเป็นรายข้อในแบบสอบถาม

ปัญหาทางวินัย ด้านการเรียน	$\bar{X}$	SD	ระดับปัญหาด้านวินัย
1. เมื่อนักเรียนทำการบ้านไม่ได้จึงยืมการบ้านเพื่อนมาลอก	2.88	1.09	ปานกลาง
2. นักเรียนทำการบ้านไม่ทันเวลาตามกำหนด จึงยืมสมุดเพื่อนที่ทำเสร็จแล้วมาลอก	2.66	1.12	ปานกลาง
3. นักเรียนหยอกล้อหรือเข้าหาเย้ยเพื่อนขณะที่ครูกำลังสอน	2.15	1.07	น้อย
4. นักเรียนลืมนำอุปกรณ์การเรียนมาโรงเรียน	2.12	1.01	น้อย
5. ขณะที่ครูกำลังสอน นักเรียนนั่งงานอื่นขึ้นมาทำ เช่น การบ้านของวิชาอื่น	2.07	.95	น้อย
6. เมื่อครูมอบหมายงานให้ทำ นักเรียนจะส่งงานช้ากว่ากำหนด	1.99	.99	น้อย
7. นักเรียนปฏิบัติตามที่ได้รับมอบหมาย	1.94	1.01	น้อย
8. ขณะที่ครูกำลังสอนนักเรียนพูดสอดแทรก	1.94	1.01	น้อย
9. นักเรียนมักจะหลีกเลี่ยงการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียน	1.87	1.06	น้อย
10. นักเรียนลอกคำตอบหรือแอบดูกระดาษคำตอบเพื่อนในเวลาลสอบ	1.73	.91	น้อย
11. ขณะที่ครูกำลังสอนนักเรียนจะนำหนังสือการ์ตูนหรือหนังสืออื่นขึ้นมาอ่าน	1.44	.75	น้อย
รวม	2.07	0.58	น้อย

จากตารางที่ 7 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใน ส่วนของแบบสอบถามเป็นรายข้อ ปรากฏว่านักเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัดขอนแก่นมีปัญหาทาง วินัยด้านการเรียนอยู่ในระดับน้อย และระดับปานกลาง โดยนักเรียนมีปัญหาทางวินัยด้านการ เรียนในระดับปานกลาง อยู่จำนวน 2 ข้อ คือ ข้อที่ 1 และข้อที่ 2 คือนักเรียนทำการบ้านไม่ ได้จึงยืมการบ้านเพื่อนมาลอก และนักเรียนทำการบ้านไม่ทันเวลาตามกำหนดจึงยืมสมุดเพื่อนที่ ทำเสร็จแล้วมาลอก ส่วนที่เหลืออีก 9 ข้อเป็นข้อคำถามที่นักเรียนมีปัญหาทางวินัยอยู่ในระดับ น้อย

ตารางที่ 8 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาด้านวินัย ด้านความประพฤติของนักเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัดขอนแก่น จำแนกเป็นรายข้อในแบบสอบถาม

ปัญหาด้านวินัย ด้านความประพฤติ	$\bar{X}$	SD	ระดับปัญหาด้านวินัย
1. นักเรียนใช้ภาษาที่ไม่สุภาพ เช่น กู มึง เสือก ฯลฯ กับเพื่อน ๆ ในห้องเรียน	2.49	1.39	ปานกลาง
2. นักเรียนทำความเคารพครูเมื่ออยู่นอกห้องเรียน	2.41	1.15	ปานกลาง
3. นักเรียนไม่ได้ทำงานตามที่ครูมอบหมาย จึงหา เหตุผลต่างๆ มาอ้าง เช่น ลืมทำ ลืมนำมา โรงเรียน ฯลฯ	2.03	1.09	น้อย
4. นักเรียนมาโรงเรียนสายเพราะนอนตื่นสาย	1.82	1.15	น้อย
5. นักเรียนชอบเพื่อนต่างเพศมาก จึงแสดงให้เพื่อน รู้โดยการนัดหมายไปรับประทานอาหารข้างนอกบ้าน ดู ภาพยนตร์หรือเที่ยวตามสถานเริงรมย์ต่างๆ ฯลฯ	1.81	1.19	น้อย
6. นักเรียนเห็นว่าการดื่มสุราเป็นเรื่องธรรมดา เมื่อมีโอกาสจึงดื่ม	1.80	1.14	น้อย
7. เมื่อครูตักเตือนนักเรียนแสดงสีหน้าไม่พอใจ	1.71	.96	น้อย
8. นักเรียนจะหาโอกาสไปเที่ยวสถานเริงรมย์ เช่น ดิสโก้เธค บาร์ ฯลฯ	1.65	.97	น้อย
9. นักเรียนชอบพูดจาหยอกล้อกับครู	1.65	1.09	น้อย
10. นักเรียนชอบขีดเขียนโต๊ะ เก้าอี้ ผนังห้อง หรือทำลายสิ่งของที่มีอยู่ในห้องเรียน	1.62	.94	น้อย
11. เมื่อนักเรียนไม่อยากเรียนในบางวิชา จึงขอ อนุญาตครูออกไปนอกห้องเรียน โดยอ้างว่า ไม่สบาย ไปห้องน้ำ ฯลฯ	1.53	.93	น้อย

ตารางที่ 8 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาด้านวินัย ด้านความประพฤติของนักเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัดขอนแก่น จำแนกเป็นรายข้ออันแบบสอบถาม (ต่อ)

ปัญหาทางวินัย ด้านความประพฤติ	$\bar{X}$	SD	ระดับปัญหาด้านวินัย
12. นักเรียนไม่เข้าเรียนบางวิชา เพราะไม่ชอบวิชานั้น ๆ	1.51	.88	น้อย
13. นักเรียนเห็นว่าบุหรี่ยุติความเครียดได้จึงหาโอกาสสูบบุหรี่	1.51	1.05	น้อย
14. ขณะที่ครูกำลังสอนนักเรียนแอบกินขนม	1.50	.86	น้อย
15. เพื่อนชวนไปเที่ยวขณะที่มีชั่วโมงเรียน	1.49	.83	น้อย
16. นักเรียนหนีเรียนเพราะเรียนไม่รู้เรื่อง	1.43	.82	น้อย
17. นักเรียนไม่มาโรงเรียนเพราะเบื่อเรียน	1.42	.78	น้อย
18. เมื่อนักเรียนไม่พอใจเพื่อนบางคน นักเรียนจะชวนทะเลาะวิวาททันที	1.41	.82	น้อย
19. นักเรียนชอบพกพาอาวุธเพื่อไว้ป้องกันตัวเอง	1.40	.84	น้อย
20. นักเรียนจะชกต่อยเพื่อนหรือคนอื่นที่ทําให้			
นักเรียนไม่พอใจ	1.31	.73	น้อย
21. บางชั่วโมงที่ไม่มีครูสอน หรือชั่วโมงว่าง			
นักเรียนเล่นการพนันในห้องเรียน	1.31	.79	น้อย
22. เมื่อนักเรียนยืมหนังสือมาจากห้องสมุดพบข้อความหรือรูปภาพที่น่าสนใจก็แอบฉีกเอาไว้	1.29	.71	น้อย
รวม	1.66	0.51	น้อย

จากตารางที่ 8 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใน ส่วนของแบบสอบถามเป็นรายข้อ ปรากฏว่านักเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัดขอนแก่นมีปัญหาทาง วินัยด้านความประพฤติอยู่ในระดับน้อย และระดับปานกลาง โดยนักเรียนมีปัญหาทางวินัยด้าน ความประพฤติอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 2 ข้อ คือ ข้อที่ 1 และข้อที่ 2 คือนักเรียนไม่ ค่อยทำความเคารพครูเมื่ออยู่นอกห้องเรียน และนักเรียนมักใช้ภาษาที่ไม่สุภาพ เช่น กู มึง เลือก ฯลฯ กับเพื่อนๆ ในห้องเรียน ส่วนที่เหลืออีก 20 ข้อเป็นข้อคำถามที่นักเรียนมีปัญหา ด้านวินัยอยู่ในระดับน้อย

ตารางที่ 9 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาด้านวินัย ด้านการแต่งกายของนักเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัดขอนแก่น จำแนกเป็นรายข้อในแบบสอบถาม

ปัญหาทางวินัย ด้านการแต่งกาย	$\bar{X}$	SD	ระดับปัญหาด้านวินัย
1. นักเรียนดัดแปลงเครื่องแบบนักเรียนให้เข้ากับสมัยนิยม เช่น สวมกางเกงขาบานหรือขาสีบวมกระโปรงยาวหรือสั้นกว่าปกติ	1.91	1.16	น้อย
2. นักเรียนแต่งเครื่องแบบไม่เรียบร้อย หรือแต่งตามสบาย เช่น ไม่เก็บชายเสื้อไว้ในกระโปรงหรือกางเกง	1.79	1.09	น้อย
3. นักเรียนสวมเครื่องประดับที่โรงเรียนห้ามนำมาโรงเรียน	1.74	1.02	น้อย
4. นักเรียนไม่สวมถุงเท้าหรือสวมถุงเท้าผิดระเบียบมาโรงเรียน	1.73	1.17	น้อย
5. นักเรียนไว้ผมยาวเกินกว่าระเบียบกำหนดไว้	1.70	1.11	น้อย
6. นักเรียนสวมรองเท้าผิดระเบียบมาโรงเรียน	1.56	1.00	น้อย
7. นักเรียนสวมเสื้อผ้าที่ไม่ปักอักษรหรือปักอักษรไม่เรียบร้อย	1.48	.92	น้อย
รวม	1.71	0.73	น้อย

จากตารางที่ 9 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในส่วนของแบบสอบถามเป็นรายข้อ ปรากฏว่านักเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัดขอนแก่นมีปัญหาทางวินัยด้านการแต่งกายอยู่ในระดับน้อย โดยนักเรียนดัดแปลงเครื่องแบบนักเรียนให้เข้ากับสมัยนิยม เช่น สวมกางเกงขาบาน หรือขาสีบวมกระโปรงยาว หรือสั้นกว่าปกติมากที่สุด

ตารางที่ 10 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับของสภาพแวดล้อมของนักเรียน
อาชีวศึกษาในจังหวัดขอนแก่น ด้านสภาพแวดล้อมทางครอบครัว สภาพแวดล้อม
ทางสังคม สภาพแวดล้อมทางโรงเรียนและรวมทุกด้าน

สภาพแวดล้อม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับสภาพ แวดล้อม
สภาพแวดล้อมทางครอบครัว	3.49	0.42	ปานกลาง
สภาพแวดล้อมทางโรงเรียน	3.34	0.47	ปานกลาง
สภาพแวดล้อมทางสังคม	3.64	0.43	ปานกลาง
รวม	3.49	0.34	ปานกลาง

จากตารางที่ 10 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนน
ปรากฏว่า ผลกระทบที่นักเรียนอาชีวศึกษา ในจังหวัดขอนแก่น ได้รับจากสภาพแวดล้อมทาง
ครอบครัว โรงเรียน สังคม และโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง โดยสภาพแวดล้อมทางสังคม
อยู่ในเกณฑ์ดีกว่าสภาพแวดล้อมด้านอื่นๆ

ตารางที่ 11 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของสภาพแวดล้อมทาง
ครอบครัวของนักเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัดขอนแก่น จำแนกเป็นรายข้อใน
แบบสอบถาม

สภาพแวดล้อม ทางครอบครัว	$\bar{X}$	SD	ระดับสภาพ แวดล้อม
1. ผู้ปกครองให้ความรักความอบอุ่นแก่นักเรียน เพียงพอ	4.30	.93	ดี
2. ผู้ปกครองให้ความรัก ความอบอุ่น และ เป็นกันเอง	4.25	.99	ดี
3. ผู้ปกครองไม่สนใจการกิน การนอน สุขภาพ ของนักเรียนเท่าที่ควร	4.24	1.01	ดี
4. นักเรียนรู้สึกวุ่นวายในบ้านนั้นต่างคนต่างอยู่	4.24	1.09	ดี
5. เมื่อนักเรียนแจ้งผลการเรียนให้ผู้ปกครอง ทราบ ผู้ปกครองไม่แสดงความสนใจ	4.18	1.08	ดี
6. ผู้ปกครองละเลยไม่สนใจว่ากล่าวตักเตือน นักเรียนในเรื่องมารยาทต่างๆ เช่น การพูดจา การอยู่ร่วมกับคนอื่น ฯลฯ	4.16	1.09	ดี
7. เมื่อนักเรียนขอความช่วยเหลือจะได้รับ ความร่วมมือจากผู้ปกครอง	4.10	.97	ดี
8. เมื่อนักเรียนแสดงความคิดเห็น ผู้ปกครอง จะไม่รับฟัง	4.05	1.08	ดี
9. นักเรียนมีห้องนอนเป็นส่วนตัว	4.00	1.29	ดี
10. ผู้ปกครองชอบใช้มาตรการที่รุนแรง เมื่อเห็น ว่านักเรียนไม่ปฏิบัติตาม	3.91	1.14	ดี
11. นักเรียนไปเที่ยวนอกบ้านได้ โดยไม่ต้อง ขออนุญาตจากผู้ปกครอง	3.84	1.18	ดี

ตารางที่ 11 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของสภาพแวดล้อมทาง
ครอบครัวของนักเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัดขอนแก่น จำแนกเป็นรายข้อใน
แบบสอบถาม (ต่อ)

สภาพแวดล้อม ทางครอบครัว	$\bar{X}$	SD	ระดับสภาพ แวดล้อม
12. บ้านของนักเรียนน่าอยู่อาศัยและเป็นสัดส่วน	3.83	1.07	ดี
13. ทุกคนในครอบครัวจะร่วมรับประทานอาหารพร้อมกัน	3.79	1.37	ดี
14. เมื่อผู้ปกครองไม่อยู่บ้าน นักเรียนรู้สึกโล่งใจ	3.55	1.28	ปานกลาง
15. เมื่อผลการเรียนของนักเรียนไม่ดี ผู้ปกครองจะพูดให้กำลังใจ	3.50	1.15	ปานกลาง
16. ผู้ปกครองชอบตำหนินักเรียนไม่ว่านักเรียนจะ ทำสิ่งใด	3.45	1.07	ปานกลาง
17. เมื่อมีการทะเลาะกับพี่น้อง ผู้ปกครองจะซักถาม เหตุผลของทั้งสองฝ่าย	3.44	1.24	ปานกลาง
18. เมื่อมีโอกาสพิเศษครอบครัวจะร่วมสังสรรค์กัน	3.36	1.24	ปานกลาง
19. เมื่อนักเรียนแสดงความคิดเห็นในเรื่องใด ก็ตามพ่อแม่มักมีความเห็นคล้อยตาม ไม่ได้แย้ง	3.35	.91	ปานกลาง
20. รายได้ของครอบครัวเพียงพอกับรายจ่าย	3.35	.97	ปานกลาง
21. นักเรียนได้รับเงินจากผู้ปกครองเพียงพอ ในการนำมาใช้จ่ายประจำวัน	3.34	1.00	ปานกลาง
22. ผู้ปกครองชอบพูดว่านักเรียนได้เถียงเมื่อ นักเรียนชี้แจงเหตุผลให้ฟัง	3.13	1.23	ปานกลาง
23. ผู้ปกครองไม่ต้องการให้คบเพื่อนต่างเพศเพราะ กลัวจะเสียการเรียน	3.06	1.31	ปานกลาง

ตารางที่ 11 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของสภาพแวดล้อมทาง
ครอบครัวของนักเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัดขอนแก่น จำแนกเป็นรายข้อใน
แบบสอบถาม (ต่อ)

สภาพแวดล้อม ทางครอบครัว	$\bar{X}$	SD	ระดับสภาพ แวดล้อม
24. เมื่อมีปัญหาในครอบครัว ผู้ปกครองให้ นักเรียนมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา	2.99	1.24	ปานกลาง
25. เมื่อนักเรียนต้องการสิ่งใด พ่อแม่ก็สนอง ความต้องการนั้นได้	2.94	.99	ปานกลาง
26. พ่อแม่ให้อิสระกับนักเรียนในการเลือกคบเพื่อน	2.26	1.05	ไม่ดี
รวม	3.49	0.42	ปานกลาง

จากตารางที่ 11 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ในส่วนของแบบสอบถามเป็นรายข้อ ปรากฏว่านักเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัดขอนแก่นได้รับ
ผลกระทบจากสภาพแวดล้อมทางครอบครัวอยู่ในเกณฑ์ดี ปานกลาง และไม่ดี โดยนักเรียนได้
รับผลกระทบจากสภาพแวดล้อมทางครอบครัวอยู่ในเกณฑ์ดี คือ ข้อที่ 1 ถึงข้อที่ 13 นักเรียน
ได้รับผลกระทบจากสภาพแวดล้อมทางครอบครัวอยู่ในเกณฑ์ปานกลางคือ ข้อที่ 14 ถึงข้อที่ 25
และนักเรียนได้รับผลกระทบจากสภาพแวดล้อมทางครอบครัวไม่ดีในข้อที่ 26 คือพ่อแม่ไม่ให้
อิสระกับนักเรียนในการเลือกคบเพื่อน

ตารางที่ 12 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของสภาพแวดล้อมทาง
โรงเรียนของนักเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัดขอนแก่น จำแนกเป็นรายข้อใน
แบบสอบถาม

สภาพแวดล้อม ทางโรงเรียน	$\bar{X}$	SD	ระดับสภาพ แวดล้อม
1. เพื่อนมักจะชวนให้นักเรียนลองใช้สารเสพติด เช่น ทินเนอร์ กัญชา บุหรี่ เหล้า ฯลฯ	4.47	.94	ดี
2. เมื่อนักเรียนได้ทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนๆ นักเรียนรู้สึกมีความสุข	3.94	1.01	ดี
3. เพื่อนที่มีฐานะดีกว่า มักจะถูกเหยียดหยาม นักเรียน	3.89	1.12	ดี
4. ครูแต่งกายเหมาะสมและเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ นักเรียน	3.82	1.07	ดี
5. ครูมีความล่าเอียง เลือกที่รักมักที่ชัง	3.62	1.19	ปานกลาง
6. ครูมีความเมตตาต่อนักเรียน	3.59	1.04	ปานกลาง
7. นักเรียนประพฤติผิดกฎระเบียบของโรงเรียน เพราะไม่ทราบระเบียบนั้นๆ	3.57	1.15	ปานกลาง
8. เพื่อนมีส่วนร่วมทำให้การเรียนของนักเรียนดีขึ้น	3.55	1.04	ปานกลาง
9. ห้องเรียนมีแสงสว่างเพียงพอ	3.44	1.19	ปานกลาง
10. ครูมีวิธีลงโทษนักเรียนที่ทำความผิดได้อย่าง เหมาะสม	3.42	1.12	ปานกลาง
11. ห้องเรียนคับแคบ	3.37	1.18	ปานกลาง
12. ห้องเรียนสกปรก	3.19	1.18	ปานกลาง
13. โต๊ะเก้าอี้อยู่ในสภาพทรุดโทรม	3.14	1.16	ปานกลาง
14. ครูให้ความสนใจในความเป็นอยู่ของนักเรียน	3.08	1.09	ปานกลาง

ตารางที่ 12 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของสภาพแวดล้อมทางโรงเรียนของนักเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัดขอนแก่น จำแนกเป็นรายข้อในแบบสอบถาม (ต่อ)

สภาพแวดล้อมทางโรงเรียน	$\bar{X}$	SD	ระดับสภาพแวดล้อม
15. บริเวณโรงเรียนกว้างขวาง สะอาดเรียบร้อย			
พร้อม	3.07	1.17	ปานกลาง
16. โรงอาหาร ห้องน้ำ ไม่เพียงพอต่อจำนวน			
นักเรียน	2.74	1.27	ปานกลาง
17. บริเวณโรงเรียนมีที่นั่งเล่นและที่พักผ่อนเพียงพอ	2.66	1.24	ปานกลาง
18. โรงเรียนเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับระเบียบโรงเรียน	2.56	1.18	ปานกลาง
19. โรงเรียนเป็นผู้ออกระเบียบแต่เพียงฝ่ายเดียว	2.27	1.21	ไม่ดี
รวม	3.49	0.34	ปานกลาง

จากตารางที่ 12 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในส่วนของแบบสอบถามเป็นรายข้อ ปรากฏว่านักเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัดขอนแก่นได้รับผลกระทบจากสภาพแวดล้อมทางโรงเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี ปานกลาง และไม่ดี โดยนักเรียนได้รับผลกระทบจากสภาพแวดล้อมทางโรงเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี คือ ข้อที่ 1 ถึงข้อที่ 4 นักเรียนได้รับผลกระทบจากสภาพแวดล้อมทางโรงเรียนอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง คือ ข้อที่ 5 ถึงข้อที่ 18 และนักเรียนได้รับผลกระทบจากสภาพแวดล้อมทางโรงเรียนอยู่ในเกณฑ์ไม่ดี คือ ข้อที่ 19 คือ โรงเรียนเป็นผู้ออกระเบียบแต่เพียงฝ่ายเดียว

ตารางที่ 13 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของสภาพแวดล้อมทางสังคม
ของนักเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัดขอนแก่น จำแนกเป็นรายข้อในแบบสอบถาม

สภาพแวดล้อม ทางสังคม	$\bar{X}$	SD	ระดับสภาพ แวดล้อม
1. นักเรียนชอบเลียนแบบนักการเมืองบางคน แม้ว่าจะมีบางอย่างที่ไม่น่าเชื่อถือ	4.15	.98	ดี
2. ชุมชนที่นักเรียนอาศัยอยู่ มีขโมยจัดแจง บ้านเรือน	4.15	.99	ดี
3. ชุมชนที่นักเรียนอาศัยอยู่ มีการทะเลาะ- เบาะแว้งและตบตีกัน	4.04	1.04	ดี
4. พ่อแม่หรือผู้ใหญ่ในสังคมให้ความสำคัญต่อนักเรียน	3.89	.98	ดี
5. นักเรียนคิดว่า การเมืองเป็นเรื่องของทุกคน	3.87	1.06	ดี
6. นักเรียนชอบเลียนแบบดาราดะวันตกในด้าน ทรงผม การแต่งกาย การคบเพื่อนต่างเพศ	3.76	1.16	ดี
7. นักเรียนเห็นว่าควรเลียนแบบวัฒนธรรมต่างชาติ	3.72	1.03	ดี
8. ชุมชนที่นักเรียนอาศัยอยู่ในทำเลที่ดี	3.54	1.05	ปานกลาง
9. นักเรียนชอบเลียนแบบดาราจากโทรทัศน์ เช่น การแต่งกาย ทรงผม หรือกิจกรรมการยา	3.52	1.17	ปานกลาง
10. นักเรียนเห็นว่าสินค้าที่มาจากต่างประเทศ มี คุณภาพดี แม้ว่าจะราคาแพงก็ยอมซื้อ	3.48	1.13	ปานกลาง
11. นักเรียนชอบอ่านนิตยสารประเภทเรจรมย์	3.46	1.23	ปานกลาง
12. ผู้ใหญ่ในสังคมไม่น่าเชื่อถือ ไม่เป็นแบบอย่างที่ดี	3.43	1.09	ปานกลาง
13. นักเรียนชอบให้ความช่วยเหลือเพื่อนบ้าน ใกล้เคียง	3.32	.99	ปานกลาง
14. นักเรียนมีความรักและผูกพันกับเพื่อนบ้าน ใกล้เคียง	3.32	1.05	ปานกลาง

ตารางที่ 13 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของสภาพแวดล้อมทางสังคม
ของนักเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัดขอนแก่น จานแนกเป็นรายข้อในแบบสอบถาม
(ต่อ)

สภาพแวดล้อม ทางสังคม	$\bar{X}$	SD	ระดับสภาพ แวดล้อม
15. เพื่อนบ้านมีน้ำใจและช่วยเหลือนักเรียน	3.24	1.05	ปานกลาง
16. นักเรียนวิเคราะห์ข่าวสารจากสื่อมวลชน ก่อนลงความเห็นในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง	3.19	.97	ปานกลาง
17. นักเรียนคิดว่าผู้ใหญ่ในสังคมขาดความรู้ในการ อบรมเลี้ยงดูเด็ก	2.98	1.16	ปานกลาง
18. พ่อแม่หรือผู้ใหญ่ในสังคมถือความคิดของตนเอง เป็นใหญ่	2.88	1.09	ปานกลาง
19. นักเรียนรู้สึกเบื่อสภาพสังคมที่เป็นอยู่ทุกวันนี้	2.71	1.22	ปานกลาง
20. นักเรียนให้เวลากับรายการต่าง ๆ ทาง โทรทัศน์และวิทยุ	2.69	1.04	ปานกลาง
รวม	3.64	0.43	ปานกลาง

จากตารางที่ 13 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใน
ส่วนของแบบสอบถามเป็นรายข้อ ปรากฏว่านักเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัดขอนแก่นได้รับผล
กระทบจากสภาพแวดล้อมทางสังคมอยู่ในเกณฑ์ดี และปานกลาง โดยนักเรียนได้รับผลกระทบ
จากสภาพแวดล้อมทางสังคมอยู่ในเกณฑ์คืออยู่ในจำนวน 7 ข้อ คือ ข้อที่ 1 ถึงข้อที่ 7 และ
นักเรียนได้รับผลกระทบจากสภาพแวดล้อมทางสังคมอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง คือ ข้อที่ 8 ถึงข้อที่
20 โดยนักเรียนจะให้เวลากับรายการต่างๆ ทางวิทยุและโทรทัศน์อยู่ในเกณฑ์สูงที่สุด

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายด้านและคะแนนรวมของปัญหาด้านวินัย และสภาพแวดล้อมตามตัวแปร เพศ ระดับการศึกษา และระดับชั้นปี

ตารางที่ 14 เปรียบเทียบปัญหาด้านวินัยของนักเรียนอาชีวศึกษา ในจังหวัดขอนแก่น ด้านการเรียน ด้านความประพฤติ ด้านการแต่งกาย และรวมทุกด้าน จำแนกตาม เพศ

ปัญหาด้านวินัย	ชาย		หญิง		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
ด้านการเรียน	2.06	0.58	2.07	0.58	-0.14
ด้านความประพฤติ	1.73	0.53	1.55	0.45	5.33 *
ด้านการแต่งกาย	1.86	0.77	1.57	0.63	4.82 *
รวม	1.86	0.53	1.73	0.45	4.01 *

* $p < .05$

จากตารางที่ 14 ผลการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของปัญหาด้านวินัยของนักเรียนอาชีวศึกษา ในจังหวัดขอนแก่น ด้านการเรียน ด้านความประพฤติ ด้านการแต่งกาย และรวมทุกด้านเมื่อพิจารณาตามเพศของนักเรียน ปรากฏว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีปัญหาทางวินัยด้านการเรียนไม่แตกต่างกัน แต่ด้านความประพฤติ ด้านการแต่งกาย และโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 15 เปรียบเทียบปัญหาด้านวินัยของนักเรียนอาชีวศึกษา ในจังหวัดขอนแก่น ด้านการเรียน ด้านความประพฤติ ด้านการแต่งกาย และรวมทุกด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา

ปัญหาด้านวินัย	ระดับ ปวช.		ระดับ ปวส.		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
ด้านการเรียน	2.06	0.58	2.08	0.57	-0.45
ด้านความประพฤติ	1.64	0.50	1.68	0.51	-1.07
ด้านการแต่งกาย	1.69	0.71	1.72	0.76	-0.55
รวม	1.80	0.50	1.83	0.52	-0.79

* $p < .05$

จากตารางที่ 15 ผลการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของปัญหาด้านวินัยของนักเรียนอาชีวศึกษา ในจังหวัดขอนแก่น ด้านการเรียน ด้านความประพฤติ ด้านการแต่งกาย และรวมทุกด้าน เมื่อพิจารณาตามระดับการศึกษา ปรากฏว่า นักเรียนอาชีวศึกษาที่เรียนในระดับ ปวช. และ ระดับ ปวส. มีปัญหาทางวินัยด้านการเรียน ด้านความประพฤติ ด้านการแต่งกาย และโดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 16 เปรียบเทียบปัญหาด้านวินัยของนักเรียนอาชีวศึกษา ในจังหวัดขอนแก่นด้านการเรียน ด้านความประพฤติด้านการแต่งกายและรวมทุกด้าน
จำแนกตามระดับชั้นปี

	ระดับชั้นปี												F			
	ปวช.1			ปวช.2			ปวช.3			ปวส.1				ปวส.2		
	$\bar{X}$	SD		$\bar{X}$	SD		$\bar{X}$	SD		$\bar{X}$	SD			$\bar{X}$	SD	
ปัญหาด้านวินัย																
ด้านการเรียน	1.93	0.54		2.16	0.58		2.12	0.61		2.07	0.53		2.09	0.61		5.05 *
ด้านความประพฤติ	1.49	0.40		1.70	0.47		1.77	0.59		1.65	0.51		1.72	0.50		9.98 *
ด้านการแต่งกาย	1.55	0.58		1.84	0.75		1.73	0.77		1.75	0.81		1.69	0.69		5.00 *
รวม	1.66	0.41		1.90	0.49		1.87	0.56		1.82	0.52		1.84	0.51		8.26 *

* $p < .05$

จากตารางที่ 16 ผลการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของปัญหาด้านวินัยของนักเรียน อาชีวศึกษาในจังหวัดขอนแก่น ด้านการเรียน ด้านความประพฤติ ด้านการแต่งกาย และโดยรวมเมื่อพิจารณาตามระดับชั้นปี ปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนในระดับชั้นปีที่แตกต่างกัน มีปัญหาทางวินัยด้านการเรียน ความประพฤติ การแต่งกาย และโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากการทดสอบรายคู่ที่แตกต่างกันโดยวิธีของเซฟเฟ ปรากฏว่านักเรียนที่เรียนในระดับชั้น บวช.1 มีปัญหาทางวินัยด้านการเรียน แตกต่างจากระดับชั้น บวช.3 และ บวช.2 ปัญหาด้านความประพฤติ นักเรียนระดับชั้น บวช.1 แตกต่างจากระดับชั้น บวส.1 บวช.2 และ บวช.3 ส่วนปัญหาด้านการแต่งกาย นักเรียนระดับชั้น บวช.1 แตกต่างจากนักเรียนระดับชั้น บวช.2 และปัญหาทางวินัยโดยรวม นักเรียนระดับชั้น บวช.1 แตกต่างจากนักเรียนระดับชั้น บวส.1 บวส.2 บวช.3 และ บวช.2 โดยเรียงลำดับของความแตกต่างจากคะแนนเฉลี่ยน้อยไปหามาก

ตารางที่ 17 เปรียบเทียบสภาพแวดล้อมทางครอบครัว สภาพแวดล้อมทางโรงเรียน
สภาพแวดล้อมทางสังคมและรวมทุกด้านของนักเรียนอาชีวศึกษา ในจังหวัด
ขอนแก่น จำแนกตามเพศ

สภาพแวดล้อม	ชาย		หญิง		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
สภาพแวดล้อมทางครอบครัว	3.46	0.44	3.52	0.38	-2.09 *
สภาพแวดล้อมทางโรงเรียน	3.32	0.48	3.35	0.46	-1.15
สภาพแวดล้อมทางสังคม	3.59	0.43	3.69	0.42	-3.63 *
รวม	3.46	0.35	3.52	0.32	-2.92 *

* $p < .05$

จากตารางที่ 17 ผลการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของสภาพแวดล้อมทางครอบครัว สภาพแวดล้อมทางโรงเรียน สภาพแวดล้อมทางสังคมและสภาพแวดล้อมโดยรวมของนักเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัดขอนแก่น เมื่อพิจารณาตามเพศของนักเรียน ปรากฏว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงได้รับผลกระทบจากสิ่งแวดล้อมทางโรงเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนสภาพแวดล้อมทางครอบครัว สภาพแวดล้อมทางสังคมและสภาพแวดล้อมโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 18 เปรียบเทียบสภาพแวดล้อมทางครอบครัว สภาพแวดล้อมทางโรงเรียน
สภาพแวดล้อมทางสังคมและรวมทุกด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา

สภาพแวดล้อม	ปวช.		ปวส.		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
สภาพแวดล้อมทางครอบครัว	3.49	0.41	3.48	0.44	0.15
สภาพแวดล้อมทางโรงเรียน	3.36	0.47	3.26	0.47	3.03 *
สภาพแวดล้อมทางสังคม	3.64	0.44	3.62	0.40	0.59
รวม	3.50	0.34	3.46	0.32	1.70

* $p < .05$

จากตารางที่ 18 ผลการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของสภาพแวดล้อมทางครอบครัว สภาพแวดล้อมทางโรงเรียน สภาพแวดล้อมทางสังคมและสภาพแวดล้อมโดยรวม เมื่อพิจารณาตามระดับการศึกษา ปรากฏว่า นักเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัดขอนแก่นระดับ ปวช. และระดับ ปวส. ได้รับผลกระทบจากสภาพแวดล้อมทางครอบครัว สภาพแวดล้อมทางสังคม และโดยรวม ไม่แตกต่างกัน ส่วนสภาพแวดล้อมทางโรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 19 เปรียบเทียบสภาพแวดล้อมทางครอบครัว สภาพแวดล้อมทางโรงเรียน สภาพแวดล้อมทางสังคม และรวมทุกด้าน จำแนกตามระดับชั้นปี

	ระดับชั้นปี										F
	ปวช.1		ปวช.2		ปวช.3		ปวส.1		ปวส.2		
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
สภาพแวดล้อม											
สภาพแวดล้อมทางครอบครัว	3.50	0.41	3.46	0.39	3.49	0.42	3.50	0.42	3.47	0.46	0.33
สภาพแวดล้อมทางโรงเรียน	3.43	0.47	3.32	0.43	3.33	0.49	3.30	0.47	3.21	0.46	5.12 *
สภาพแวดล้อมทางสังคม	3.67	0.43	3.58	0.64	3.66	0.43	3.66	0.38	3.57	0.41	2.18
รวม	3.53	0.35	3.46	0.33	3.49	0.36	3.48	0.32	3.42	0.32	3.04 *

* $p < .05$

จากตารางที่ 19 ผลการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของสภาพแวดล้อมทางครอบครัว สภาพแวดล้อมทางโรงเรียน สภาพแวดล้อมทางสังคม และรวมทุกด้าน เมื่อพิจารณาตามระดับชั้นปี ปรากฏว่านักเรียนที่เรียนในระดับชั้นปีที่แตกต่างกัน ได้รับผลกระทบจากสิ่งแวดล้อมทางครอบครัว และสภาพแวดล้อมทางสังคมไม่แตกต่างกัน ส่วนสภาพแวดล้อมทางโรงเรียนและสภาพแวดล้อมโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากการทดสอบรายคู่ที่แตกต่างกันโดยวิธีของ เชฟเฟ บปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนระดับชั้น บวส.2 ได้รับผลกระทบจากสิ่งแวดล้อมทางโรงเรียนและโดยรวมแตกต่างจากนักเรียนที่เรียนในระดับชั้น บวส.1

ตอนที่ 4 หาความสัมพันธ์ ระหว่างปัญหาทางวินัยและสภาพแวดล้อมของนักเรียน
อาชีวศึกษาเป็นรายด้านและโดยรวม

ตารางที่ 20 แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางวินัยด้านการเรียน ด้านความประพฤติ
ด้านการแต่งกายและโดยรวม กับสภาพแวดล้อมทางครอบครัว สภาพแวดล้อม
ทางโรงเรียน สภาพแวดล้อมทางสังคมและโดยรวม

	ปัญหาทางวินัย	ปัญหาทางวินัย	ปัญหาทางวินัย	
	ด้านการเรียน	ด้านความประพฤติ	ด้านการแต่งกาย	รวม
สภาพแวดล้อมทางครอบครัว	-.2486	-.2809	-.2459	-.3062
สภาพแวดล้อมทางโรงเรียน	-.2370	-.2996	-.2171	-.2943
สภาพแวดล้อมทางสังคม	-.3420	-.3840	-.3373	-.4200
รวม	-.3555	-.4153	-.3432	-.4384

จากตารางที่ 20 ผลจากการหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างปัญหาทางวินัย ด้านการ
เรียน ด้านความประพฤติ ด้านการแต่งกายและโดยรวม กับสภาพแวดล้อมทางครอบครัว
โรงเรียน สังคม และโดยรวมของนักเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัดขอนแก่น ปรากฏว่า ปัญหา
ทางวินัยโดยรวมมีความสัมพันธ์ในทางตรงข้ามกับสภาพแวดล้อมทางสังคม และสภาพแวดล้อม
โดยรวมในระดับปานกลาง ปัญหาทางวินัยด้านความประพฤติมีความสัมพันธ์ในทางตรงข้ามกับ
สภาพแวดล้อมโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนปัญหาทางวินัยด้านการเรียน มีความสัมพันธ์
ในทางตรงข้ามกับสภาพแวดล้อมทางครอบครัว โรงเรียน สังคมและโดยรวมในระดับค่อนข้าง
ต่ำ ปัญหาทางวินัยด้านความประพฤติมีความสัมพันธ์ในทางตรงข้ามกับสภาพแวดล้อมทางครอบครัว
โรงเรียนและสังคมในระดับค่อนข้างต่ำ ปัญหาทางวินัยด้านการแต่งกาย มีความสัมพันธ์ในทาง
ตรงข้ามกับสภาพแวดล้อมทางครอบครัว โรงเรียน สังคม และโดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ
ส่วนปัญหาทางวินัยโดยรวมมีความสัมพันธ์ในทางตรงข้ามกับสภาพแวดล้อมทางครอบครัว และ
สภาพแวดล้อมทางโรงเรียนอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ

ตอนที่ 5 สร้างสมการในการพยากรณ์ปัญหาด้านวินัยของนักเรียน

ตารางที่ 21 ผลการวิเคราะห์ตัวพยากรณ์ที่มีอำนาจในการพยากรณ์พฤติกรรมด้านวินัยที่ดีที่สุด

ด้านพยากรณ์	β	B	S.E.B.	T
สภาพแวดล้อมทางสังคม (X_1)	-.317502	-.372604	.039405	-9.456
สภาพแวดล้อมทางครอบครัว (X_2)	-.133117	-.160097	.039488	-4.054
สภาพแวดล้อมทางโรงเรียน (X_3)	-.114978	-.123046	.035114	-3.504

* $p < .05$

$R^2 = .20794$

S.E. est = .45259

F = 81.99791 *

a = 4.137798

จากตารางที่ 21 ปรากฏว่า เมื่อตัวพยากรณ์เข้าในสมการด้วยวิธี Stepwise ปรากฏว่าตัวพยากรณ์ที่สามารถอธิบายความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมด้านวินัยที่ดีที่สุดตามลำดับ ได้แก่ สภาพแวดล้อมทางสังคม สภาพแวดล้อมทางครอบครัว และสภาพแวดล้อมทางโรงเรียน โดยส่งผลต่อคะแนนพฤติกรรมด้านวินัยในทางลบ ค่าสัมประสิทธิ์ของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ของตัวพยากรณ์ทั้ง 3 ตัว มีค่าเท่ากับ .45601 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าตัวพยากรณ์ชุดนี้ สามารถพยากรณ์อย่างเชื่อถือได้ประมาณ 20.794 เปอร์เซ็นต์ มีความคลาดเคลื่อนในการพยากรณ์เท่ากับ .45259 ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ (a) มีค่าเท่ากับ 4.137798

จากตารางที่ 21 สามารถสร้างสมการพยากรณ์คะแนนพฤติกรรมด้านวินัยได้ดังนี้
สมการในรูปคะแนนดิบ

$$y = 4.137798 - .372604 X_1 - .160097 X_2 - .123046 X_3$$

สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$z = -.317502z_1 - .133117z_2 - .114978z_3$$

4.3 อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย สามารถนำมาอภิปรายได้ดังนี้

1. จากสมมติฐานข้อที่ 1 นักเรียนมีปัญหาทางวินัยอยู่ในระดับปานกลาง ผลการวิจัยปรากฏว่านักเรียนประพฤติดีวินัยอยู่ในระดับน้อย และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน จะเห็นได้ว่านักเรียนประพฤติดีวินัยด้านการเรียนเป็นอันดับแรก รองลงมาคือด้านการแต่งกายและด้านความประพฤติเป็นอันดับสุดท้าย ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของเพียว เกาท์ทง (2534) ที่ได้ศึกษาพฤติกรรมด้านวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเพชรบุรี พบว่านักเรียนมีพฤติกรรมผิดวินัยอยู่ในระดับต่ำและประพฤติดีวินัยด้านการเรียนเป็นอันดับแรก และ บุญพา มลิณทสูต (2532) ได้ศึกษาวินัยของนักเรียนอาชีวศึกษาตามทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอนและนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพมหานคร ปรากฏว่านักเรียนอาชีวศึกษาขาดวินัยด้านการแต่งกายและด้านความประพฤติอยู่ในระดับน้อย

ด้านการเรียน ปรากฏว่านักเรียนประพฤติดีวินัยเป็นอันดับแรก สาเหตุประการแรกอาจจะมาจากบุคลิกภาพของครูและวิธีการสอนของครู ซึ่งทำให้นักเรียนไม่เข้าใจในวิชาที่เรียนจึงมีพฤติกรรมที่ไม่ตั้งใจเรียนหรือยืมการบ้านเพื่อนมาลอกเป็นต้น การให้การบ้านมากเกินไปหรือยากเกินไป ก็ทำให้นักเรียนประพฤติดีวินัยด้านการเรียนได้ ดัง วิรัช วรรณรัตน์ (2523) และสมพร สุทัศน์ีย์ (2523) สรุปว่าบุคลิกภาพของครูมีผลอย่างมากต่อการก่อให้เกิดระเบียบวินัยในโรงเรียนและมีส่วนต่อการกระทำผิดวินัยของเด็ก เช่น ครูสอนไม่ดี ไม่เตรียมการสอน เจ้าอารมณ์ การไม่ยอมรับพฤติกรรมบางอย่างของเด็ก ไม่สนใจเด็ก ให้การบ้านเด็กไม่ชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับคลาร์ก (Clarke, 1977) ที่กล่าวถึงการสอนของครูว่า ครูควรพัฒนาเทคนิคและวิธีการสอนให้มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับวัยของนักเรียน นอกจากนั้นการเรียนการสอนทุกวิชา ครูควรสอดแทรกความรู้ทางจริยธรรมให้กับนักเรียนด้วยโดยที่ครูต้องเป็นตัวอย่างที่ดีให้นักเรียนเกิดความซาบซึ้ง เห็นคุณค่า และปฏิบัติตามด้วยความเต็มใจ สาเหตุประการที่สองคือ ความไม่ตั้งใจเรียนของนักเรียนเอง ซึ่งอาจจะมีสาเหตุมาจากนักเรียนขาดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เพราะนักเรียนอาชีวศึกษาส่วนใหญ่มีผลการเรียนโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางและค่อนข้างต่ำ ก่อนที่จะเข้ามาเรียนในระดับอาชีวศึกษาซึ่งนักเรียนอาจจะคิดว่าตนเองด้อยกว่าคนอื่น หรือเรียนไปเพราะไม่มีที่เรียน หรือเรียนตามใจผู้ปกครอง ดังนั้น ครูผู้สอนหรือผู้เกี่ยวข้องควรจะชี้ให้เห็นคุณค่าของการเรียน ความสำเร็จ เพื่อออกไป

ประกอบอาชีพได้ และอยู่อย่างมีความสุข สาเหตุประการที่สามนักเรียนอาชีวศึกษากำลังอยู่ในวัยรุ่น ซึ่งเป็นระยะของการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา มักจะมีปัญหาการปรับตัวซึ่งส่งผลต่อพฤติกรรมผิดวินัยด้านการเรียนด้วย

ด้านการแต่งกาย ปรากฏว่านักเรียนอาชีวศึกษาประพฤติดวินัยอยู่ในระดับน้อย และรองลงมาจากด้านการเรียน นักเรียนอาชีวศึกษากำลังอยู่ในวัยรุ่นหรือวัยรุ่นหนุ่มสาว ซึ่งวัยดังกล่าวจะรักสวยรักงาม ต้องการการยอมรับจากเพื่อนครู และสังคม ดังวิจิตร อาชะกุล (2528) กล่าวว่า "การแต่งกายดีย่อมดึงดูดความสนใจให้ผู้คนอยากคบหาพูดจาด้วย การแต่งกายดีทำให้มีเสน่ห์" และมานะ วีระไพฑูรย์ และคณะ (2514) ได้ทำการศึกษาผลปรากฏว่าสาเหตุที่นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ในเขตพระนคร-ธนบุรี ชอบปล่อยชายเสื้อไว้นอกกางเกงเพราะกลัวเพื่อนว่าเซย ไม่ทันสมัยเข้าหมู่พวกไม่ได้ นอกจากนั้นนักเรียนวัยนี้ยังต้องการเลียนแบบบุคคลที่ตนชื่นชอบ เช่น ดารา หรือนักร้อง ดังนั้น ครูหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องควรทำความเข้าใจแก่นักเรียนและชี้ให้เห็นถึงความเหมาะสมในการแต่งกายและการแต่งกายที่ถูกกาลเทศะ

ด้านความประพฤติ พบว่านักเรียนประพฤติดวินัยอยู่ในระดับน้อยและเป็นอันดับสุดท้าย ซึ่งอาจจะเป็นเพราะนักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของการประพฤติตามกฎระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการและระเบียบต่างๆ ของโรงเรียน รวมทั้งบทลงโทษต่างๆ นอกจากนั้นครูทุกคนนี้มีความรู้ความเข้าใจในวิธีการปกครองนักเรียนอย่างถูกต้อง ครูแนะแนว และครูฝ่ายปกครองรู้หน้าที่และบทบาทของตนเอง รวมทั้งผู้บริหารโรงเรียนเล็งเห็นถึงความสำคัญผู้ปกครองให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียนในการแก้ปัญหานั้นเป็นผลทำให้นักเรียนส่วนใหญ่ประพฤติตนอยู่ในระเบียบวินัย

จากผลการวิจัยโดยรวม ปรากฏว่า นักเรียนประพฤติดวินัยอยู่ในระดับน้อย แสดงให้เห็นว่านักเรียนส่วนใหญ่ไม่มีความประสงค์จะประพฤติดวินัยไม่ว่าด้านใดก็ตาม แต่การที่นักเรียนยังมีการประพฤติดวินัยอยู่บ้างนั้น อาจจะเนื่องมาจากตัวนักเรียนเอง และสภาพแวดล้อมของนักเรียนเพราะว่านักเรียนเหล่านี้กำลังอยู่ในวัยรุ่น มีอารมณ์รุนแรง เปลี่ยนแปลงง่าย ซึ่งการพัฒนาการที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทำให้มีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนอันส่งผลต่อปัญหาทางวินัยของนักเรียน สภาพแวดล้อมทางโรงเรียน สภาพแวดล้อมทางสังคมและการอบรมเลี้ยงดู ก็อาจจะส่งผลต่อพฤติกรรมผิดวินัยของนักเรียนได้เช่นกัน

2. จากสมมติฐานข้อที่ 2 นักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีระดับปัญหาทางวินัยในแต่ละด้านและโดยรวมแตกต่างกัน

ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีปัญหาทางวินัยด้านการเรียนไม่แตกต่างกัน ส่วนปัญหาทางวินัยด้านความประพฤติ ด้านการแต่งกายและโดยรวม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนชายประพฤติดวินัยมากกว่านักเรียนหญิง ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ณรงค์ สายพิมพ์ทอง (2530) และเพียว เกาท์ทง (2534) ที่ปรากฏว่าในการกระทำผิดวินัย นักเรียนชายประพฤติดวินัยมากกว่านักเรียนหญิง สาเหตุอาจจะมาจากสังคมได้มุ่งหวังให้หญิงและชายมีพฤติกรรมเหมือนกัน ดังนั้นการฝึกอบรมเด็กแต่ละเพศจึงแตกต่างกัน สังคมเข้มงวดกวดขันกับความประพฤติของหญิงมากกว่าชาย โจนส์ (Jones, 1954) โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสังคมไทยจะเข้มงวดกวดขันกับบุตรสาวมากกว่าบุตรชาย จึงทำให้เพศชายมีอิสระในการแสดงออกได้มากกว่า หรือมีอิสระที่จะทำอะไรได้ตามประสงค์มากกว่า ดังนั้นพฤติกรรมผิดวินัยจึงมีมากกว่าเพศหญิงไม่ว่าจะเป็นเรื่องความประพฤติหรือเรื่องของการแต่งกาย ส่วนปัญหาทางวินัยด้านการเรียนของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงปรากฏว่าไม่แตกต่างกัน ซึ่งขัดแย้งกับผลการวิจัยของ ณรงค์ สายพิมพ์ทอง (2530) ที่ปรากฏว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีปัญหาทางวินัยด้านการเรียนแตกต่างกัน สาเหตุที่ปัญหาทางวินัยด้านการเรียนของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงไม่แตกต่างกัน อาจจะเพราะสภาพแวดล้อมทางโรงเรียน ที่นักเรียนชายและนักเรียนหญิงได้รับคล้ายคลึงกัน โดยเฉพาะในโรงเรียนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมจะมีนักเรียนชายมากกว่านักเรียนหญิง ส่วนประเภทวิชาพาณิชยกรรม จะมีนักเรียนหญิงมากกว่านักเรียนชาย จึงทำให้เกิดการปรับตัว ให้เข้ากับคนกลุ่มใหญ่ ดังนั้น พฤติกรรมในด้านการเรียนจึงไม่แตกต่างกัน ปัญหาทางวินัยที่ปรากฏออกมาจึงไม่แตกต่างกันด้วย

3. จากสมมติฐานข้อที่ 3 นักเรียนที่เรียนในระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีปัญหาทางวินัยในแต่ละด้านและโดยรวมแตกต่างกัน

ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนในระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน คือระดับ ปวช. และระดับ ปวส. มีปัญหาทางวินัยด้านการเรียน ด้านความประพฤติ ด้านการแต่งกาย และโดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งอาจจะเป็นเพราะว่านักเรียนที่เรียนในระดับ ปวช. และระดับ ปวส. มีอายุใกล้เคียงกันคือ มีอายุระหว่าง 16-20 ปี จึงมีระดับปัญหาทางวินัยไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนในระดับ

บวส. ประพฤติผิดวินัยมากกว่านักเรียนที่เรียนในระดับ บวช. อาจจะเป็นเพราะว่านักเรียนที่เรียนในระดับ บวส. ผ่านการเรียนในระดับ บวช. มาก่อน มีประสบการณ์มากกว่า จึงรู้วิธีหลบเลี่ยงหรือกระทำผิดวินัยได้มากกว่า ซึ่งขัดแย้งกับผลสรุปการปฏิบัติงานของศูนย์พัฒนาความประพฤตินักเรียน นักศึกษา จังหวัดขอนแก่น (กรมพลศึกษา, กองสารวัตรนักเรียน, ศูนย์พัฒนาความประพฤตินักเรียนนักศึกษา จังหวัดขอนแก่น, 2537) สรุปว่าพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนนักศึกษาที่ปรากฏมากที่สุดคือ หลบหนีการเรียนและเป็นนักเรียนที่เรียนในระดับ บวช. มากที่สุด อาจจะเป็นเพราะว่านักเรียนยังปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมทางโรงเรียนได้ไม่ดีพอ

4. จากสมมติฐานข้อที่ 4 นักเรียนที่เรียนในระดับชั้นปีที่แตกต่างกัน มีปัญหาทางวินัยในแต่ละด้านและโดยรวมแตกต่างกัน

จากผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนในระดับชั้นปีที่แตกต่างกัน มีปัญหาทางวินัยด้านการเรียน ด้านความประพฤติ ด้านการแต่งกาย และโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งตรงกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้และจากการทดสอบรายคู่ที่แตกต่างกัน ปรากฏว่านักเรียนที่เรียนในระดับชั้น บวช.1 แตกต่างจากนักเรียนที่เรียนในระดับชั้น บวช.2 3 และบวส.1 2

ปัญหาทางวินัยด้านการเรียน ปรากฏว่านักเรียนที่เรียนในระดับชั้น บวช.1 แตกต่างจากนักเรียนระดับชั้น บวช.2 3 โดยแตกต่างจากนักเรียนที่เรียนในระดับ บวช.2 มากกว่า บวช.3 สาเหตุอาจจะเป็นเพราะว่านักเรียนที่เรียนในระดับชั้น บวช.1 เป็นนักเรียนใหม่ ยังไม่คุ้นเคยกับกฎระเบียบของโรงเรียน เพื่อน และครู จึงทำให้มีปัญหาด้านวินัยน้อยกว่า ส่วนสาเหตุที่นักเรียนที่เรียนในระดับ บวช.2 มีปัญหาด้านวินัยมากกว่า อาจจะเป็นเพราะว่านักเรียนชั้นปีที่ 2 เริ่มคุ้นเคยกับสภาพแวดล้อมต่างๆ โดยเฉพาะเพื่อนจึงชักชวนกันไปเล่นทางเสียหายได้ดัง สุพจน์ จักขุทิพย์ (2512 : อ้างถึงใน โกศล มีคุณ, 2533) ได้ศึกษานักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร ปรากฏว่านักเรียนที่ประพฤตินอสมควรกับสภาพนักเรียนเป็นผู้ที่ยอมรับอิทธิพลของเพื่อนในทางเสียได้ง่าย ดังนั้นเพื่อนจึงมีอิทธิพลอย่างมาก ต่อการประพฤติผิดวินัยด้านการเรียน โดยอาจจะชักชวนกันหลบหนีการเรียนเพื่อไปเที่ยวเตร่ขณะที่มีชั่วโมงเรียนหรือมีพฤติกรรมที่ไม่ตั้งใจเรียนเป็นต้น

ปัญหาทางวินัยด้านความประพฤติ นักเรียนที่เรียนในระดับชั้น บวช.1 แตกต่างจากนักเรียนที่เรียนในระดับชั้น บวช.2 3 บวส.1 2 โดยแตกต่างจากนักเรียนที่เรียนในระดับ

บวช.3 มากที่สุด การที่นักเรียนระดับชั้น บวช.1 มีปัญหาทางวินัยน้อยที่สุดอาจจะเป็นเพราะ เป็นนักเรียนใหม่ อยู่ในช่วงการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม จึงทำให้เกิดความระมัดระวังตัว กลัวจะถูกทำโทษ ปัญหาทางวินัยจึงน้อยกว่าทุกชั้นปี ส่วนนักเรียนระดับชั้น บวช.3 มีปัญหาทางวินัยด้านความประพฤติมากที่สุดอาจจะเป็นเพราะนักเรียนที่เรียนในชั้นปีนี้มีกลุ่มเพื่อนที่แน่นอน มีความคุ้นเคยกับสถาบันที่เรียน จึงทำให้รู้ถึงทางในการหลบเลี่ยงระเบียบต่างๆ ของโรงเรียน พฤติกรรมผิดวินัยทางด้านการประพฤติจึงมีมากกว่า

ปัญหาทางวินัยด้านการแต่งกาย นักเรียนที่เรียนในระดับชั้น บวช.1 แตกต่างจากนักเรียนที่เรียนในระดับชั้น บวช.2 โดยนักเรียนที่เรียนในระดับชั้น บวช.2 มีปัญหาทางวินัยด้านการแต่งกายมากที่สุดอาจจะเป็นเพราะว่านักเรียนระดับชั้น บวช.2 เริ่มคุ้นเคยกับเพื่อนใหม่ สังคมใหม่ บางคนที่อยู่ต่างอำเภอหรือชนบท เมื่อเข้ามาอยู่ในเมืองจึงปรับตัวและมักเลียนแบบเพื่อนที่อยู่ในเมือง ซึ่งเคยชมรมชาติแล้ว นักเรียนวัยนี้กำลังอยู่ในวัยรุ่นต้องการแต่งตัวเพื่อดึงดูดความสนใจของเพื่อนหรือ เพศตรงข้ามอยู่แล้ว ดัง จิราภรณ์ อารยะรังสฤษฎ์ (2526) กล่าวว่า "วัยรุ่นมักมีความสนใจในเรื่อง การแต่งกาย จะพยายามแต่งให้เหมือนกับเพื่อนและเลียนแบบสมัยนิยม เพื่อให้ได้รับการยอมรับ" ส่วนนักเรียนที่เรียนในระดับชั้น บวช.1 นั้น เพิ่งเข้ามาเรียนใหม่ ยังไม่คุ้นเคยกับสถานศึกษามากนัก จึงไม่กล้าที่จะแต่งกายขัดต่อกฎระเบียบของโรงเรียน ดังนั้นจึงมีปัญหาทางวินัยน้อยกว่า

5. จากสมมติฐานข้อที่ 5 นักเรียนได้รับผลกระทบจากสภาพแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง จากผลการวิจัยปรากฏว่าผลกระทบที่นักเรียนอาชีวศึกษา ในจังหวัดขอนแก่นได้รับจากสภาพแวดล้อมทางครอบครัว สภาพแวดล้อมทางโรงเรียน สภาพแวดล้อมทางสังคม และสภาพแวดล้อมโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง โดยได้รับผลกระทบจากสภาพแวดล้อมทางสังคมปานกลางเป็นอันดับแรก และสภาพแวดล้อมทางโรงเรียนเป็นอันดับสุดท้าย

สภาพแวดล้อมทางสังคม ปรากฏว่านักเรียนได้รับผลกระทบจากสภาพแวดล้อมด้านนี้ที่สุด อาจเป็นเพราะว่าสภาพชุมชนอยู่ในเกณฑ์ที่ดี สื่อมวลชนมีอิทธิพลน้อยต่อการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองและสังคมยังไม่ถึงขั้นเลวร้าย นักเรียนยังรักษานับธรรมนิยม ประเพณีและรู้จักเลือกรับวัฒนธรรมของต่างชาติ และในสังคมช่องว่างระหว่างวัยมีไม่มาก เพราะยังเป็นสังคมชนบทยังไม่ถึงขั้นเป็นสังคมเมืองที่ต่างคนต่างอยู่

สภาพแวดล้อมทางครอบครัว ปรากฏว่านักเรียนได้รับผลกระทบจากสภาพแวดล้อมด้านนี้ต่ำรองลงมาจากสภาพแวดล้อมทางสังคม ซึ่งอาจจะเป็นเพราะว่า พ่อ-แม่ หรือผู้ปกครองมี

ทัศนคติในทางที่ดีต่อบุตร ให้ความรักความอบอุ่น ไม่ได้รักลูกมากเกินไป หรือน้อยเกินไป มีการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยไม่ได้เลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย สมาชิกในครอบครัวมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน มีที่อยู่อาศัยเป็นสัดส่วนไม่แออัด สิ่งเหล่านี้อาจจะ เป็นผลกระทบมาจากการกระตุ้นเตือนจากสังคมให้เห็นความสำคัญของครอบครัว ประกอบกับนักเรียนไม่ได้อยู่ในสังคมเมืองเต็มรูปแบบ จึงทำให้สภาพแวดล้อมทางครอบครัวอยู่ในเกณฑ์ที่ดีด้วย

สภาพแวดล้อมทางโรงเรียน บปรากฏว่านักเรียนได้รับผลกระทบจากสภาพแวดล้อมทางโรงเรียนอยู่ในเกณฑ์ต่ำเป็นอันดับสุดท้าย สาเหตุใหญ่อาจจะมาจากวิธีการปกครองนักเรียนในโรงเรียน โดยนักเรียนเห็นว่าโรงเรียนเป็นผู้ออกระเบียบแต่เพียงฝ่ายเดียว นักเรียนไม่มีโอกาสแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับระเบียบของโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปฏิบัติตนของนักเรียนตามความคิดเห็นของนักศึกษาว่า ควรมีการปรับปรุงระเบียบให้สอดคล้องกับวัยของนักศึกษาและให้เหมาะสมกับสภาพสังคมในปัจจุบันและควรมีให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการกำหนดระเบียบ (ผิพวรรณ คัดโนภาส, 2533)

6. จากสมมติฐานที่ข้อที่ 6 นักเรียนชายและนักเรียนหญิงได้รับผลกระทบจากสภาพแวดล้อมทางครอบครัว โรงเรียน สังคม และสภาพแวดล้อมโดยรวมไม่แตกต่างกัน

จากผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิง ได้รับผลกระทบจากสภาพแวดล้อมทางโรงเรียนไม่แตกต่างกัน ส่วนสภาพแวดล้อมทางครอบครัว สภาพแวดล้อมทางสังคม และสภาพแวดล้อมโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การที่นักเรียนชาย และนักเรียนหญิงได้รับผลกระทบจากสภาพแวดล้อมทางโรงเรียนไม่แตกต่างกัน อาจจะเป็นเพราะว่าวิธีการปกครองของครู กฎระเบียบของโรงเรียนเป็นแนวเดียวกัน ไม่ได้เลือกปฏิบัติว่าเป็นนักเรียนหญิงหรือนักเรียนชาย ส่วนสภาพแวดล้อมทางครอบครัวและสภาพแวดล้อมทางสังคมที่ปรากฏว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงแตกต่างกัน อาจจะเป็นเพราะว่าชายและหญิงได้รับการอบรมเลี้ยงดูที่แตกต่างกัน ผู้หญิงจะได้รับการประคบประหงมมากกว่าชาย ค่านิยมต่างๆ เช่น ผู้หญิงจะต้องเรียบร้อย ผู้ชายจะต้องเป็นผู้นำของครอบครัว ยังมีอยู่ในสังคมไทย ซึ่งอาจมีส่วนทำให้สภาพแวดล้อมทางครอบครัวและสภาพแวดล้อมทางสังคมของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงแตกต่างกันไปด้วย

7. จากสมมติฐานข้อที่ 7 นักเรียนที่เรียนในระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน ได้รับผลกระทบจากสภาพแวดล้อมทางครอบครัว โรงเรียน สังคม และสภาพแวดล้อมโดยรวม ไม่แตกต่างกัน

จากผลการวิจัย ปรากฏว่า ผลกระทบที่นักเรียนได้รับจากสภาพแวดล้อมทางครอบครัว สังคม และสภาพแวดล้อมโดยรวมไม่แตกต่างกัน ส่วนสภาพแวดล้อมทางโรงเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การที่นักเรียนที่เรียนในระดับ บวช. และนักเรียนที่เรียนในระดับ บวส. มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางโรงเรียนแตกต่างกัน เพราะว่า นักเรียนที่เรียนในระดับ บวส. เป็นนักเรียนที่มีวัยสูงกว่า ผ่านการศึกษาระดับ บวช. มาก่อน คู่แข่งกับสถาบันที่เรียนมากกว่า ย่อมมองเห็นข้อดีข้อเสียในโรงเรียน เช่น วิธีการปกครอง ในโรงเรียน ครู กลุ่มเพื่อนได้มากกว่า จึงคิดว่าสภาพแวดล้อมทางโรงเรียนที่ตนเองได้รับ อยู่ในเกณฑ์ไม่ดีเท่าที่นักเรียนที่เรียนในระดับ บวช.

8. จากสมมติฐานข้อที่ 8 นักเรียนที่เรียนในระดับชั้นปีที่แตกต่างกัน ได้รับผลกระทบ จากสภาพแวดล้อมทางครอบครัว โรงเรียน สังคม และสภาพแวดล้อมโดยรวมไม่แตกต่างกัน

จากผลการวิจัย ปรากฏว่า ผลกระทบที่นักเรียนได้รับจากสภาพแวดล้อมทางครอบครัว และสภาพแวดล้อมทางสังคมไม่แตกต่างกัน ส่วนสภาพแวดล้อมทางโรงเรียนและสภาพแวดล้อม โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากการทดสอบรายคู่ที่แตกต่างกัน ปรากฏว่านักเรียนที่เรียนในระดับชั้น บวส.2 ได้รับผลกระทบจากสภาพแวดล้อมทางโรงเรียน แตกต่างจากนักเรียนที่เรียนในระดับชั้น บวช.1 ซึ่งอาจจะเป็นเพราะว่านักเรียนที่เรียนในระดับชั้น บวส.2 เป็นนักเรียนที่เรียนชั้นสูงสุดของโรงเรียนย่อมมองเห็นข้อดี ข้อด้อยของ โรงเรียน วิธีการปกครองนักเรียน วิธีการสอนของครู รวมทั้งกลุ่มเพื่อนในโรงเรียน จึงเห็นว่าสภาพแวดล้อมทางโรงเรียนที่ตนเองได้รับไม่ดี ส่วนนักเรียนระดับชั้น บวช.1 ซึ่งเป็นนักเรียนที่เพิ่งเข้าเรียนใหม่ยังไม่คุ้นเคยกับกฎ ระเบียบต่างๆ ของโรงเรียน ครู และกลุ่มเพื่อน จึงเห็นว่าสภาพแวดล้อมทางโรงเรียนดีกว่านักเรียนที่เรียนในระดับชั้น บวส.2

9. จากสมมติฐานข้อที่ 9 ปัญหาด้านวินัยและสภาพแวดล้อมในแต่ละด้านและโดยรวม มีความสัมพันธ์กัน

จากผลการวิจัย ปรากฏว่า ปัญหาทางวินัยโดยรวมมีความสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมทาง สังคม และสภาพแวดล้อมโดยรวม ในระดับปานกลางแต่มีความสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมทาง ครอบครัวและสภาพแวดล้อมทางโรงเรียนอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำและมีความสัมพันธ์กันในทางลบ ปัญหาทางวินัยด้านการเรียน มีความสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมทางครอบครัว โรงเรียน สังคม และสภาพแวดล้อมโดยรวมในระดับค่อนข้างต่ำและมีความสัมพันธ์ในทางลบ ปัญหาทางวินัยด้าน ความประพฤติมีความสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง แต่มีความสัมพันธ์

กับสภาพแวดล้อมทางครอบครัว โรงเรียน และสังคมอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำและมีความสัมพันธ์กันทางลบ ส่วนปัญหาทางวินัยด้านการแต่งกาย มีความสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมทางครอบครัว โรงเรียน สังคม และสภาพแวดล้อมโดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ และมีความสัมพันธ์กันทางลบ

ปัญหาทางวินัยด้านการเรียน มีความสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมทางครอบครัว โรงเรียน สังคม และสภาพแวดล้อมโดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ และมีความสัมพันธ์กันทางลบ หมายความว่าถ้านักเรียนมีปัญหาทางวินัยด้านการเรียนมาก ผลกระทบจากสภาพแวดล้อมที่นักเรียนได้รับอยู่ในเกณฑ์ไม่ดี แต่ถ้านักเรียนมีปัญหาทางวินัยด้านการเรียนน้อย ผลกระทบจากสภาพแวดล้อมที่นักเรียนได้รับอยู่ในเกณฑ์ดี ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ พุกเนียม (Pukniyom, 1960) ที่ว่า สภาพแวดล้อมที่ทำให้นักเรียนได้รับความเจ็บปวดหรือขมขื่น อาจทำให้นักเรียนเกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อโรงเรียนอันก่อให้เกิดพฤติกรรมที่เป็นปัญหาต่างๆ เช่น ปัญหา นักเรียนหนีโรงเรียน

ปัญหาทางวินัยด้านความประพฤติมีความสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมโดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง แต่มีความสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมทางครอบครัว โรงเรียนและสภาพแวดล้อมทางสังคมอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ และสัมพันธ์กันทางลบ ซึ่งหมายความว่า ถ้านักเรียนมีปัญหาทางวินัยมาก ผลกระทบจากสภาพแวดล้อมที่นักเรียนได้รับอยู่ในเกณฑ์ต่ำ คือไม่ดี แต่ถ้านักเรียนมีปัญหาทางวินัยด้านความประพฤติน้อย ผลกระทบจากสภาพแวดล้อมที่นักเรียนได้รับอยู่ในเกณฑ์ดี ซึ่งสอดคล้องกับคณะกรรมการวิเคราะห์ปัญหาเยาวชน กระทรวงมหาดไทย (2504) ได้วิจัยหาข้อเท็จจริงและมูลเหตุต่างๆ ที่มีส่วนทำให้เยาวชนและเด็กกระทำความผิดว่า เด็กที่กระทำความผิดมีปัญหากับเรื่องความประพฤติไม่เหมาะสม มีปัญหากับผู้ปกครองและครอบครัว ปัญหาเกี่ยวกับโรงเรียนและการกระทำความผิด เป็นปัญหาที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมและสังคม และปัญหาสิ่งแวดล้อมไม่ดี ด้วยเหตุนี้ครู ผู้ปกครอง หรือผู้รับผิดชอบในสังคม ควรตระหนักถึงความสำคัญในการจัดสภาพแวดล้อมที่ดีแก่เยาวชน เพื่อส่งผลให้เยาวชนมีพฤติกรรมอยู่ในวินัยและไม่สร้างปัญหาแก่สังคมต่อไป

ปัญหาทางวินัยด้านการแต่งกายมีความสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมทางครอบครัว โรงเรียน สังคม และสภาพแวดล้อมโดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ และสัมพันธ์กันทางลบ อาจจะอธิบายได้ว่าถ้านักเรียนมีปัญหาทางวินัยด้านการแต่งกายมาก ผลกระทบจากสภาพแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์ไม่ดี แต่ถ้านักเรียนมีปัญหาทางวินัยด้านการแต่งกายน้อย ผลกระทบจากสภาพแวดล้อม

ที่นักเรียนได้รับอยู่ในเกณฑ์ดี

และจากผลการวิจัย พบว่าปัญหาทางวินัยด้านการเรียน ด้านความประพฤติ ด้านการแต่งกาย มีความสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมทางครอบครัว สภาพแวดล้อมทางโรงเรียน และสภาพแวดล้อมทางสังคมอยู่ในระดับปานกลางและระดับค่อนข้างต่ำ หมายความว่า อาจจะมีความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมทางวินัยที่เป็นปัญหาของนักเรียน เช่น จากตัวนักเรียนเอง สถานภาพทางเศรษฐกิจของบิดามารดา สถานภาพสมรสของบิดา มารดา เป็นต้น

10. จากสมมติฐานข้อที่ 10 สภาพแวดล้อมทางครอบครัว สภาพแวดล้อมทางโรงเรียน และสภาพแวดล้อมทางสังคมเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพยากรณ์ปัญหาทางวินัยของนักเรียน

จากผลการวิจัยปรากฏว่า ตัวแปรที่สามารถทำนายพฤติกรรมด้านวินัย มี 3 ตัวแปร เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือ สภาพแวดล้อมทางสังคม สภาพแวดล้อมทางครอบครัวและสภาพแวดล้อมทางโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ รัชติการ์ สุขเกษม (2528) ได้ศึกษาการกระทำผิดวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 12 ปรากฏว่านักเรียนที่กระทำความผิดมีสาเหตุมาจากการเรียนการสอนของครู ความบังเอิญ และความไม่ตั้งใจเรียนของนักเรียน สภาพแวดล้อมต่างๆ ทางบ้าน โรงเรียน และสื่อมวลชน ตลอดจนภาวะเศรษฐกิจของครอบครัว

สภาพแวดล้อมทางสังคม เป็นตัวแปรพยากรณ์ที่ส่งผลต่อปัญหาทางวินัยของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และมีความสำคัญเป็นอันดับแรก กล่าวคือ สภาพแวดล้อมทางสังคม ที่ประกอบด้วยสภาพชุมชน สัมพันธภาพกับสมาชิกในชุมชนที่นักเรียนอาศัยอยู่ สื่อมวลชน การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและการเมือง การรับวัฒนธรรมของต่างชาติ และช่องว่างระหว่างวัย ส่งผลต่อปัญหาทางวินัยของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับการสรุปสาเหตุที่ทำให้ให้นักเรียน นักศึกษามีปัญหาด้านความประพฤติของกองสารวัตรนักเรียน (กรมพลศึกษา, กองสารวัตรนักเรียน, ม.บ.ท., ม.บ.ป.) ว่าสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากสังคมแวดล้อมและสื่อมวลชนและสอดคล้องกับคำกล่าวของ สุชา จันทน์เอม (2529) ที่กล่าวว่า "ความประพฤติแปลกๆ ของเด็กเป็นความประพฤติปกติที่ตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อมที่ชั่วร้าย" ดังนั้น ผู้ที่รับผิดชอบในการจัดระเบียบของสังคมควรจะต้องเห็นความสำคัญของการอยู่ในระเบียบวินัยของเยาวชน ซึ่งเป็นรากฐานที่มั่นคงของสังคมต่อไป

สภาพแวดล้อมทางครอบครัว เช่น ทักษะคิดของบิดามารดา การอบรมเลี้ยงดู สัมพันธภาพภายในบ้านที่อยู่อาศัย ฐานะทางเศรษฐกิจ เป็นตัวแปรพยากรณ์ที่ส่งผลต่อปัญหาด้านวินัยอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสำคัญเป็นอันดับที่ 2 ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวสรุปของ ประสาน ทิพย์ธารา (2523) ว่าสิ่งแวดล้อมในครอบครัว เช่น สภาพครอบครัวที่แตกแยก ทำให้เด็กขาดความมั่นใจในตนเอง อวดเก่งกับครู ต่อเพื่อนนักเรียน เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้อื่น สัมพันธภาพในครอบครัวก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เด็กประพฤติดีวินัย นอกจากนี้วิธีการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวที่ไม่ดีก็เป็นสาเหตุให้เด็กเกิดความกระวนกระวาย ตื่นเต้นอยู่เสมอ ขาดความเชื่อมั่นในตนเองหรือการปล่อยให้เด็กกระทำสิ่งต่างๆตามอำเภอใจ จะทำให้เด็กขาดเหตุผลที่ดีทางจิตใจไม่แน่ใจว่าตนเองทำถูกหรือผิดและสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิภาหวัน มูลสถาน (2523) ซึ่งปรากฏว่าการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย แบบให้ความคุ้มครองมากเกินไป และแบบปล่อยปละละเลยเป็นตัวพยากรณ์ที่ร่วมกันพยากรณ์ความมีวินัยในตนเองของนักเรียน และในการวิจัยครั้งนี้ยังปรากฏว่ากลุ่มนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย มีพฤติกรรมผิดวินัยมากกว่ากลุ่มนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย และการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองมากเกินไปอีกด้วย ดังนั้น พ่อ แม่ ผู้ปกครองควรศึกษาและเข้าใจวิธีการอบรมเลี้ยงดูเด็กโดยเฉพาะเด็กวัยรุ่นสัมพันธภาพที่ดีในครอบครัวความรักความเข้าใจเป็นสิ่งที่จะช่วยลดพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของสังคมได้อีกทางหนึ่ง

สภาพแวดล้อมทางโรงเรียน ซึ่งประกอบด้วยพฤติกรรมของครู กลุ่มเพื่อน สภาพห้องเรียน บริเวณโรงเรียน วิธีการปกครองนักเรียนเป็นตัวแปรอันดับสุดท้ายที่ส่งผลต่อปัญหาทางวินัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของวิรัช วรณรัตน์ (2523) ที่ว่า "สภาพการณ์ในโรงเรียนมีส่วนทำให้เด็กประพฤติดีและเกิดพฤติกรรมที่ไม่ดีได้ สภาพแวดล้อมในโรงเรียนที่ไม่ดีและไม่เหมาะสม จะทำให้เด็กทำผิดกฎระเบียบต่างๆ ซึ่งเป็นผลมาจากครูและเพื่อน วิธีการปกครองนักเรียน และกฎระเบียบข้อบังคับต่างๆ" และสอดคล้องกับงานวิจัยของ มานะ วีระไพบุลย์ และคณะ (2514) ที่ปรากฏว่าเหตุผลที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ในเขตพระนคร-ธนบุรี หันเรียนเพราะว่า เรียนไม่รู้เรื่อง ครูใช้อารมณ์ในการสอนกลัวครูทำโทษและเกียจคร้านจะเห็นได้ว่าสภาพแวดล้อมทางโรงเรียนมีผลต่อพฤติกรรมผิดวินัยได้เช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูผู้ซึ่งใกล้ชิดกับนักเรียน ครูควรจะเป็นแบบอย่างที่ดี มีวิธีการสอนที่เหมาะสมให้ความรักความเมตตา ทำตนให้นักเรียนเกิดความรัก ความศรัทธาที่จะสามารถช่วยให้นักเรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดีได้